

Արշակ Չոպանյան

Անձայն և աղվոր գերդ աստղ ու ծաղիկ

Անձայն և աղվոր գերդ աստղ ու ծաղիկ,
Բոլոր հրապույներիդ կերգեն լռելյայն:
Շոգիս կունկնդրե անոնց նվազը լայն,
Մերթ բուռն ու տենդոտ, մերթ ջինջ, խաղաղիկ:

Բուրումներու նուրբ երգը թափանցիկ
Կդայլայլեն ճոխ մագերդ դեղձան.
Ճակատդ երագուն՝ քնքուշ գթության
Կ'երգե տաղն աղու և մելամաղձիկ:

Երկնաշող աչքերդ հուշիկ կհծծեն
Քաղցր անուրջներուն գեղոնն հրեղեն.
Ծոծրակըդ շուշան՝ ծարավն հեշտանքին.

Շրթունքդ՝ համբույրին տենչը վարդագույն.
Ու լանջքդ՝ թաքուն՝ կմնչե լոին,
Կարոտն անվախճան փայփայանքներուն: